

З святом великої Перемоги!

архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 5-7
(1276-1278)
травень
2005 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

Почесний професор університету, учасник бойових дій 1941-1945 рр., кавалер 20 військових нагород Г. А Саранча біля прапора Перемоги у Великій Вітчизняній війні

Мітинг ветеранів Великої Вітчизняної війни, 2004 рік

Щина перемоги

Е. Хемінгуей: "НІКОЛИ НЕ ПИТАЙ ПО КОМУ Б'Є ДЗВІН, ВІН ПО ТОБІ" або БЕЗ ПРАВА НА ЗАБУТТЯ

Час спливає. От і 60-ті роковини Великої Перемоги... Фундамент майбутньої перемоги почав розбудовуватися в далекому сорок першому, коли на світанку 22 червня відірвали війська вермахту, які були зосереджені уздовж нашого кордону, вступили на нашу територію.

Першими ворога зустріли прикордонники: воїни у зелені кашкетів усіх 485 застав від Чорного до Балтійського моря споврили стілими лінійні фронти, де розпочалися жорстокі бої з нападками.

Вони з перших часів стали на смерть. Це зрозуміло навіть гітлерівським командувачам. Так, почалися генеральний штаб суполтних військ вермахту генерал Франц Гальдер у щоденнику написав, що у планів не врахував незвичайну стійкість прикордонників.

Жорстокі бої розгорілися і на суші, і на морі, і в повітрі. Скоріше було місце героїзму. Наші суполтні війська в тяжких боях виявляли зразки хоробрості, але змушені були відступати, залишаючи рідну землю через переважачі сили ворога.

Наші соколи-пілоти відчайдушно билися в повітрі. Коли закінчувалися набої, - йшли на таран. Хоробро билися як над землею, так і над морем. Один із прикладів: 10 серпня 1941 р. пілот Г. Червако (сумчанин), відритавшись в бою весь беззахисний, жертвуючи особистим життям, таранив своїм літаком ворожий літак. Бій відбувався в Чорному морі. Цим він врятував корабель, на якому було кілька тисяч людей, евакуйованих із Миколаєва.

Хоробрість і стійкість радянських воїнів охоплювали гарчі голови верховного командування вермахту. Навіть Гітлер навіть зрозумів свою помилку. Уже 17 серпня 1941 р., усюго через півтора місяця після початку війни з СРСР, він сказав Гейбельсу:

"Ми серйозно недооцінили радянську боєготовність і, головним чином, зброю Радянської Армії. Ми навіть приблизно не мали уявлення про те, що мали більшовики у своєму розпорядженні".

Але радянські війська вимушені були відступати і фронт наближався до Москви. Гігантські зусилля докладали війська, щоб зупинити ворога. На московському напрямі в жовтні 1941 року складалася тяжка обстановка.

Причини перших невдач

В чому ж причини перших невдач у перший період війни? Як сталося, що восени 41-го гітлерівські війська вступили в Північний захід?

Святуку перемоги, правомірно поставити собі таке питання. Як могла статися трагедія такого небаченого масштабу?

Загальною мірою її спричинили військово-політичні промахи і злочини сталінського керівництва, а також ре-

пресії й терор, в тому числі і в армії. А вже перед війною воно втратило стільки полководців та командирів, скільки не втрачала жодна армія на полях бити. Навіть у жовтні 1941 р., у лютому 1942 р. у в'язницях продовжували розстрілювати кращих воєначальників, яких так бракувало на фронті.

Не можна не зупинитися на невивражених втратах і нев використаних можливостях їх уникнення. Це, перш за все, незламне небажання Сталіна своєчасно відвести війська Південно-Західного фронту за Дніпро у 1941 р., що обійшлося нам майже у півмільйона жертв. Величезні втрати мали місце в Криму та під Харковом у 1942 році, у наступальних операціях взимку 1943-1944 рр.

Війна ніби через сито просіювала все суспільство. Відразу з перших днів виявлялись бездарі. Війна скоро змінає з людьми лузгу.

Прикладом цього є одіозний маршал Кулик. До війни він вважав себе великим знаменем військового озброєння. Він доводив у всіх інстанціях, що гвинтівка Мусіна, всім відома "троцькінівка", краще виявить себе в бою, ніж новий автомат конструкції Дегтярьова - ППД, який згодом з'явився. За його ініціативою напередодні війни зняли з озброєння 76-мм протитанкові гармати. І саме він, як голова Державної Комісії, близько року не підписував дозвіл на запуск у серійне виробництво нового танка Т-34, стверджуючи, що подібні машини на тусючий хід не принесуть успіху в бою. Отже, на початку війни він показав себе фахівцем із гіршого боку. Як і пости йому не довіряли, він успішно їх завалював.

Війна виявила і талановитих особистостей, які ставали на велич і мали пости. З часом з'являлись нові командири полків, дивізій, командуючі арміями й фронтами, директори воєнних заводів, міністерств і ін.

В пантеоні українських полководців займають почесні місця талановиті командуючі фронтами М. Ф. Ватутін, Р. Я. Малиновський, І. Д. Чернявський і ін.; знамениті командуючі арміями П. Ф. Жданченко, А. Г. Кравченко, Д. Д. Пелюшенко, К. С. Москаленко, П. С. Рибалко, С. Г. Руденко і ін.

З перших днів війни країні сини і дочки Батьківщини добровільно йшли на фронт і героїчно билися з ворогом, не жалючись ні сил, ні самого життя.

Навіть поранені не залишали поля бою. І правий був Ернест Хемінгуей, коли писав у своїй книзі "Про щавля, зброе" так: "І, хто б'ється на війні, - надзвичайні люди, і чим ближче до передової, тим більше надзвичайних людей там зустрічаєш... Хто розпаляє її (війну), повинні бути розстріляні першого ж дня".

(Продовження на стор 2)

Наша історія

КНУБА під час війни

Низько вклоняємось всім ветеранам Великої Вітчизняної війни - викладачам, співробітникам, студентам нашого КІБІ, які в часи війни внесли свій вклад у справу визволення рідної Вітчизни від ворога.

Пропонуємо сучасним "кнубітям" факти з історії нашого університету, пов'язані з Вітчизняною війною 1941-1945 рр.

— Понад 200 викладачів, співробітників і вихованців Київського будівельного інституту (КІБІ) билися на фронтах Великої Вітчизняної війни. Серед них майбутній ректор Ю. О. Вєтров, викладачі М. О. Гусєв, М. С. Красницький, Я. У. Лїнійчук, І. О. Пашков, Л. П. Полков, П. М. Севериновський, К. А. Суваренко, Г. П. Толстик, С. А. Усов, Л. Г. Русанович й інші.

Мужність і героїзм у роки Великої Вітчизняної війни виявили багато вихованців КІБІ, а два з них Н. М. Стадничук і Т. П. Хандога стали Героями Радянського Союзу. Багато учасників війни - членів колективу - не повернулися. Ось список співробітників інституту, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни: В. В. Береговой, Е. І. Голубчик, І. Е. Гулеватий, Д. І. Дектар, І. І. Довгалюк, А. І. Климович, А. М. Лисовець, С. А. Левіцький, Д. Г. Моргуліс, В. А. Масєдов, С. А. Пальчевський, Е. С. Саф'ян, С. К. Трюта, В. А. Ткачова, С. А. Усов, С. І. Чепурний, Г. І. Черемісін, Я. А. Шварцбург. Їх імена вирізьблені на дощці пам'яті біля входу в наш актовий зал, а перед головним корпусом університету споруджено пам'ятний знак викладачам і студентам, які загинули (до речі, автором його був учасник війни, пізніше відомий архітектор, завідувач кафедри, професор КІБІ Микола Олександрович Гусєв).

Воловали з окупантами викладачі й вихованці інституту в підпіллі, в партизанських заганах. Це студенти В. Белоцька (Ткачова) і А. Белоцький; викладачі А. В. Гранов, Г. С. Качов, Н. А. Касаткін, І. Л. Лїнник.

У липні 1941 року було прийнято рішення про евакуацію нашого інституту в Куйбїшеву. Чому саме туди? Насамперед тому, що багато підприємств, закладів були евакуйовані якраз туди, а, по-друге, там знаходився Куйбїшевський інженерно-будівельний інститут, і КІБІ уліявся в нього.

Отже, в серпневу ніч 1941-го все цінне обладнання КІБІ було завантажено всього в один вагон, виділений в Куйбїшеву тоді ще аспірант М. О. Гусєв, що повернувся із фронту.

Невдовзі туди стали прибувати викладачі, співробітники й студенти. У січні 1942-го почався прикордонний випуск студентів.

У той же час навколо Києва будувалися оборонні споруди, на яких трудилися на рівних студенти, аспі-

ранти та відомі вчені інституту. Усі брали участь у будівництві протитанкових ровів, дотів, бліндажів у районі Борщівки, Боярки, в районі села Горенка (за Пуццю-Водичю). Деякі викладачі, наприклад, М. Д. Жудін, проєктували бомбосховища для міста.

Таким чином, навколо Києва було побудовано 3 потужні оборонні лінії загальною довжиною 230 км.

Пропонуємо один з епізодів із життя Юрія Олександровича Вєтрова (пізніше понад 20 років він був ректором КІБІ).
Уже 29 червня 1941 року виникла необхідність швидко побудувати дорогу, по якій просувалися 6 наших війська. Вона проходила через Дніпро, далі у межириччя Дніпра і Десни, біля села Літки через Десну, після чого з'єднувалася із шосейною дорогою Київ - Житомир. Керувала роботою група молодих інженерів, у склад якої увійшов Ю. О. Вєтров. Через 10 днів самовільної праці дорога була готова. Окрім цього, було побудовано ще 2 моста через Десну й Дніпро. Велика кількість радянських військ пішла цією дорогою.

11 липня Ю. О. Вєтров повернувся в Київ і одразу пішов на фронт. Закінчив війну Юрій Олександрович командиром саперного батальйону, за бойові заслуги нагороджений багатьма орденами й медалями.

За роки свого існування - 43 роки - багатотражача "Архітектура і будівництво" приділяла багато уваги учасникам Великої Вітчизняної, розповідала про їх подвиги під час війни, роботу в інституті в післявоєнний час, друкувала їх спогади тих часів. Учасникам Великої Вітчизняної нашого університету були присвячені й книги. Так, про студентів архітектурного, подружжя Белоцьких розповів у своїй книзі викладач Н. А. Касаткін, що воював з ними, у книзі "Імені Олександра Невського", Книга "Нескорена земля Київська: з історії всенародної боротьби в тилу ворога 1941-1945 рр." розповідає про диверсійні групи, які діяли в окупованому Києві під керівництвом викладача кафедри електротехніки КІБІ А. В. Гранова і Г. С. Качова. Про подвиг інженера-майора К. Р. Кучеренка (пізніше проєктора КІБІ) розповідає генерал-лейтенант технічних військ З. І. Кондратьєв у книзі "Дороги війни".

С. ЛЮБЧЕНКО,
голова Ради ветеранів КНУБА,
професор

Спогади

Війна у моїй пам'яті...

Для 6-річного хлопчика цей час врізався в пам'ять, насамперед, соціалістичною загрозю смерті, нескінченими боями в повітрі, острахом вибуху бомб, голодом.

Коли радю повідомило про віроломний напад фашистської Німеччини на СРСР, з Кам'янця-Подільського (де ми жили), що знаходиться в 28 км від кордону, евакуюватися було вже неможливо.

Батько працював електролісарем на електростанції, мама виховувала двох малюків дітей (мене й сестру). Жили ми на квартирі.

Отже, в перший день бомбардування міста, вокзалу люди з дітьми переходили в окопах – печері, де під час боїв каміння та земля сипалися нам на голову. Наступного дня ми пішли з міста сільськими шляхами. Як налітали фашистські літаки, ховалися по кюветках. В селі попрощалися заочно. Її нема, грошей також. Довелося повертатися додому. В пам'яті назавжди залишилися як горіє склад боеприпасів і нескінченні вибухи, оскільки від яких билася об'єд, важко було бачити закривавлених поранених. У місті халяяться окупанти...

Ближче до зими стало холодніше й холодно, топоти нема чим. Завдяки допомозі бабусі, яка вчителювала в початковій школі, якось існували. Мама навчилася робити мило. Як? Брала каустичну соду перемішувала в тарілці з яйцями, і можна було випрости білизну. Завдяки вимінюванню речей, мама змогла купити курку, потім ще одну, далі телицю, яку я протягом дня пас на пасовиську. Погорати у м'яна, побигати діти війни не могли – були зайняті справою виживання.

М. ЦЕПОВИЧ,
зав. міжфаєдальною лабораторією
технічних засобів навчання

Погляд у минуле

Коли ж радянські війська підійшли вже до Ново-Петрівце, Лютяги, німці захопили всіх робочих чоловіків статі й погнали на Сталінку, де тримали кілька днів під охороною. "І хоч я був 15-літнім хлопцем, до мене дійшло, що можна звідти "підірвати", – розповідав Борис Федорович. Як це було? Я пішов у туалет і побачив – там розсувається дошка. На втечу ніхто більше не зважився. А я вискочив, прибуdivувався до людей, нас набралось до 10 чоловік. Коли ж відступали, фашисти стали виганяти населення з міста, то ми лише чекали на ніч, щоб ї собі рухатися. Так дійшли до Борянки. І там зустріли наших."

Війна... З цим словом пов'язані страждання, біль, смуток нації. 1941–1945 рр. залишилися в серці багатьох людей старшими спогадом про ті важкі часи. Величезна кількість народів України загинула на полі бою, вони воювали до останнього й пішли з цього світу справжніми героями свого часу. Але і зараз ми зі смутком у серці згадуємо їх, їхні подвиги. Завдяки їм ми не потрапили в полон фашистської Німеччини. Дякуючи перемозі над гітлерівцями, наша країна залишилася вільною.

Університеті є люди, наші викладачі, які в той страшний час були підлітками, але в пам'яті їх закарбувалися страшні події, пов'язані зі Другою світовою війною.

Борис Федорович ЧУВИКІН – старший викладач кафедри технології будівельного виробництва – пам'ятає багато чого, насамперед, нелюдське ставлення окупантів до населення, хоч у той час був школярем, має 14 років.

"Коли окупанти прийшли в Київ, мені довелося працювати на лісопилці в Пуцці-Водичі, де ми жили. Вирубаний ліс там переробляли на дошки, шпалы, які використовували для залізничних колій у бік Ірпеня."

Борис Федорович повернувся додому і став проситися на фронт. Але 16–17-літніх "агустриків", як їх тоді називали, в армію не

взяли. І він з одноклітками став стерегти міст через р. Ірпінь. Зима була дуже страшною тоді. Але люди всі, як і Борис Федорович, терпіли заради перемоги. Окупанти залишили багато озброєння: міни, машини й ін. У воєнкоматі їх навчили як знімати міни. Одного разу, коли він знімав міну, вона розірвалася, його тяжко поранило, відірвало палець. Молодого хлопця поклали в госпіталь, що знаходився на Героївській. А у воєнкоматі коміювали.

Пішов учитися до художньої школи, що при Київському художньому інституті. Після ж раптової смерті батька-годувальника повернувся до звичайної школи №104 у Пуцці Закінчивши її, вступив у шахтобудівельний технікум. Відпрацьовував навчання на будівництві шахт. Пізніше так вийшло, що йому запропонували роботу на будівництві котеджів, і він із будівельника шахт став просто будівельником. Працював в і тресті "Ортехбуд", Голоківській будю, звідти вступив на вечірнє навчання у КІБ. У 1973 році запросили на роботу на кафедру технології будівельного виробництва КІБ.

Борис Федорович Чувикін має відзнаку Міністерства освіти УРСР "Відмінник навчання України", нагороджений медалями: "50 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні", ювілейною медаллю до 60-річчя Перемоги, медаллю "Ветеран праці".

Т. ГРУДИНСЬКА,
студентка ПССБ-32, спількур

(Продовження. Початок на стор. 1)

Наша армія продовжувала нести величезні втрати. Причини величезних втрат пояснюються також і жорстокістю боротьбою з агресором. І – це правда. Кожна війна ведеться жорстко. Сталінський режим не розумівся за втратами навіть по ставленню до своїх же солдатів. Як приклад наведу спогади К. К. Рокосовського з боями в 16А. Як відомо, після оборони Москви 16А (командуючий К. Рокосовський), як і всі армії Західного фронту (командуючий Г. К. Жуков), перейшли в контрнаступ. От як оцінює цю ситуацію К. Рокосовський: "20 грудня після визволення Волоколамска стало очевидно, що ворог отавався, організував оборону і це силми, які він має, продовжувати наступ на Моголино. Потрібно було серйозно готуватися до літньої кампанії. Але, незважаючи на готування до наступу і виснажені ворога. Це було глибоко помилково. Ми знецілювали насамперед себе. Неодноразово доповідав про втрати Жуков не брав до уваги. При сімках, які ми мали, добитися рішучих результатів було неможливо. Настала оборона, танки і, особливо, навіб. Пліота наступала по снігу під сильним вогнем, при слабкій артилерійській підтримці. Армія несли великі втрати. Протичини перебували до стратегічної оборони і нам треба було зробити так само. А ми наступали. В цьому була бурхальна помилка Сталіна, Жукова і Командувача його переконати."

Щіна перемоги

Е. Хемінгуей: "НІКОЛИ НЕ ПИТАЙ ПО КОМУ Б'Є ДЗВІН, ВІН ПО ТОБІ" або БЕЗ ПРАВА НА ЗАБУТТЯ

кулопа. Автоматники прямо на горщі за командою Береста відступали в Пралору Перемоги. Завдання було виконано. Але на знімку, зробленому з літака, в кадр попали лише два, що мірно тримали Прилор над куполом. Поряд із Сторожем і Кантарою Берест також був представлений до зв'язки Героя. Але чомусь серед бачили героїв, нагороджених цим званням за штурм рейхстагу, Береста нема...

ПЕРЕМОГА – ЦЕ СИЛА НАРОДУ

Попри всі нагадування першого періоду Вітчизняної війни у нагороді панауала віра в перемогу. Отже, віра й витримка перемогли. Наведу один із прикладів. Після важкої боє в під Москвою з 29 березня на фронті встановився дев'ять заціху. В ці дні в 29 біл армії прибув кореспондент газети "Червона зірка" П. Троянський з метою накласти криве про К. К. Рокосовського. Автор майбутьнього матеріалу передав писемку чоловік на про те, що існує, і про те, що існує. А коли мова зашла про воєнка, він сказав: "Ворог ще сильний, хоч і не той, що був 22 червня, коли розпочав війну. Крайці його війська розбиті... В-ас є карта? – запитав Рокосовський несподівано для Троянського. Так, карта Рокосовський... – Це не годиться, – сказав Рокосовський і наказав з'ясувати присутність оперативного відділу чисту карту Береста... Без перспективи воєнка не можна, – продовжував командир. – Ви що думаете, ми не будемо Береста?"

Коли принесли карту, Рокосовський написав на краю картки "Спеціальному кореспонденту газети "Червона зірка", полптручку Троянському П. Л.:"

Воловчух під Москвою, – необхідні документи про Береста. Обов'язково будемо в Бересті. К. Рокосовський, Підмоуська, 29 жовтня 1941 року." Це слова командирова виконавши порочини.

А продовжуючи ліше історії відбулось 22 квітня 1945 р. Троянський прибув у штаб 1-го Білоруського фронту, щоб накласти по війська, які утримували в Бересті. Він розмовляв із начальником штабу фронту – генералом-полковником М. Малиніним, який після відступу К. Рокосовського на 2-й Білоруський фронт був залишений тут, в штабі нового командуючого Г. Жукова.

– А карта К. Рокосовського в мене зберігається – запитав Малинін.

– Уясе лінійку зі мною, – відповів Троянський і подав її Малиніну. Той поруч із наміском Рокосовського вивів: "Сим інструментом, що ти в Бересті. Нац. штабу 4-го Білоруського фронту, який начальник штабу 16-ї армії, которая командовал Рокосовський. Генерал Малинін, 22 апреля 1945 г."

Така велика віра в перемогу була наприкінці жовтня 1941 р. Тоді до неї було ой, як далеко... Але збулось.

На війні народ вірив, що доля Вітчизни в його власних руках. Офіцанти стримали самообсвідомлення, людьм, від яких залежить кінць війни. І вони наблизили його з усім сил. Вояки воювали високою пошуття – гіршо виконати свій обов'язок перед Батьківщиною. І саме в цьому була запорука нашої Перемоги.

Про це говорить бойові дії команди підводного човна "С-13", пішов на дно моря один з найкращих німецьких океанських лайнерів "Вікельм Густав", на борту якого було шість тисяч в'язнів. Плітер отримав невідомого капітана підводного човна особистим ворогом. Зарубичні історики назвали це "атакою вилу". Протягом 4-х годин на "С-13" було скинуто 240 глибинних бомб. Офіцр човна увійде. 19 вотого він топить німецький крйсер, на борту якого було майже чотири тисячі в'язнів. Навіть за один потоплений лайнер слід було нагородити капітана Золототою Марією. Але за два потоплених великотоннажних кораблів судна Марієно нагороджували усього тільки орденом Леніна та Червоною Прапою. Заслуживши подяку в своїх брахманів доносом допомоги капітану опинився на Коліми. Останній раз життя він провів у бідолаті, нестатках і хворобі. Помер у злишній. І лише 20 років потому Вітчизна офіційно понови корабля "затику вилу", нагородивши легендарного командира – медаллю Сталіної Зірки. Звання Героя йому присвоєно помертню.

Маршал Радянського Союзу А. Єрьоміно писав: "Не знайдемо жодна війська спеціальність, із якою не справлялося б наших в'язнів жінки також добо, як і їх брати і батьки". В користуванні умовах жінка стала була готова йти на самопожертвування.

Однєю з таких була Валерія Грановська, сямінструктор 907 стрілецького полку, яка 23 вересня 1943 р. підготувала 70 поранених для посадки в санітарні машини біля с. Вербове Запорізької області. Ратом два німецькі "тигри" прорвалися в тіл. Валерія кинула гранату, але танк не зупинився. Тоді вона із з'являю гранат пішла на танк. "Тигр" загорівся. Другий танк зніщали поранени. Солдати назвали Валерію – солідом.

За мужність і героїзм, виявлений при захисті Вітчизни, наказ 200 тисяч радянських жінок нагороджені орденами і медалями. Наказ 200 з них удостоєні ордена Слави, 4 четверо Н. Ширшів, М. Петрова, Д. Станіслава і М. Нечипуровою стали повними кавалерами цього бойового солдатського ордена. 86 жінок призначили Героїв Радянського Союзу.

Святкуючи ювілей перемоги, не можна пропустити жодної події людей, які були причетні до перемоги, тобто людей, які внесли свій вклад на ввітар перемогі. Довгий час замовчувався той факт, що за наказом № 227 оття тички орудження із воєнницьких, магаддинських, казахстанських степних таборів евакуювали в Провину перед Батьківщиною доволі довгий спокучували на поїздах. Так, Сибірський фронтівський фронт форму 10 двійний (130 тисяч чоловік і ме в розташуванні військ частина, а в бараках. На фронт відправлено всіх здатних нести озброєння. Ніколи за нестатком часу й обмундирування невик відправляли на передову в їх же таборній одязі. Рязниця була тільки в бушлаттах, які відзначилися від звичайних чорних колорів. Велика кількість цієї категорії брала участь у Сталінградській битві. У Сталінграді кожна сириний солдат був штрафником і всі вони залишилися в більшості невідомими.

У дві 60-річчя перемоги над гітлерівською Німеччиною слід згадати значну роль у цій боротьбі держав антигітлерівської коаліції. Це і лівд-ліл, і відкриття другого фронту, хоч і запізнилими.

Особливо важливо розвинути у боротьбі слід відзначити такі задачі "човників операції". Суть їх тому, що американські бойові літаки у червні 1944 року, літаючи в напрямку Італії і звали рух на гітлерівську Німеччину, де було скінчено боєві. Після виконання бойового задання частина екіпажів спрямувала свої бойові літаки до України і приземлилися на аеродромах в Полтаві, Млигороді, Нирватині й Лубнох, а інша – на базу в Україні. З цієї періоди перемогі найбільш відомі льотчики підлямалися з цих аеродромів і летіли в напрямку до Англії, Італії, Франції, Швеції й Ізраїлю. Це повторувалося знову й знову: Італія – Угорщина – Румунія – Німеччина – Полтава-Цибул – та. Останній бойовий рейд стратегічної авіації США за аеродромами України відбувся 19 вересня 1944 року. У небо піднялися 93 бомбардувальники і 62 вивисувачі і нанесли бомбовий удар по об'єктах Угорщини і звали курс на Італію.

Друга світова війна коштувала люду та близько 60 млн. життям, із понад 21 млн. військових утрат та більш як 28 млн. цивільних.

Особливо нашим болям, який відбудеться в сьогодні, є них покоління. Згадаймо хоча б трагедію так званих сирині підкавичів й навіть не обмундирування.

Ще однією ващою – свято тих, хто воював, вижив й дожив... В рік 60-ліття Перемоги, рік ветеранів, наш народ прагне виявити кожну бльше уваги солдатам війни. Дивлячись на воєнців, які мали захищені людей, спитай у себе: пам'ять ти жерте, яку перемоги принесли заради нашого життя?

Хочеться вірити, що після Помаранчевої революції нова влада в демократичній державі докорінно змінить ставлення до учасників війни і підвищить їх соціальне статусу. Війна давно змінилася: захищеною невідомим воїнам. Війна з часом падатиме все більший перепоинням.

Для ветерана війни це жива, й її пам'ятається до кінць своєї життя в холоді і голоді. В крові і жахах народом – наймислівіший трудуртував державу від загарбника.

Світлом багатородної пам'яті, світлом любові нашої, певних. З святом Вас, солдати-визволителі!

С. СИМОНЬКО,
член Ради ветеранів КНУБ,
учасник боїв 62

Забравши для наступу на м. Охуніні знову частину своїх сил, послабивши другий дивізіон, Рокосовський визволив місто. Але штаб Західного фронту вимагав продовжувати наступальні дії. "В цей час, – згадує влітше Рокосовський, – ворог має перевагу в силах. Зима, холод, сніг. Ми свої війська виснажили в 100 разів більше, ніж вони. Я надав Жукову дійсно доповідь про положення військ із пропозицією перейти до оборони. Відповів була коротка і різка... Штаб Західного фронту навіть для мене, командувача армією, була незрозуміла. Дивлячись на по 2–3 тисячі бійців змість 8–10 тисяч. Базарівський наступ покочив людей, як популя й суку траву. Діти діждали валили собою один одного."

Битва під Москвою збрала гітлерівські сили "біквичанської війни", розв'язав мілдр по невпереможі німецької армії і змарила стратегічну ініціативу з її рук. Проте до того, як у грудні 1941 р. поклали конструктор Черевної Армії, були тяжкі торгові дії жовтня, коли здавалось, що Москва от-от упаде, коли був виявлений масовий героїзм і мужність. Ніколи так точно не посудувалась доля Вітчизни і доля кожного її сина й дитини. Це навіть визнавало німецьке командування.

Перемога кураливе не лише на фронті і в тилу. Свій вклад у цю перемогу зробили і розвідники.

Уясе відомо, що Рікард Зорта – радянський розвідник – дозволив розгромити німецькі війська. У його телергани на самілому початку війни з гітлерівською Німеччиною переконала радянська командування в тому, що Японія не нападє на СРСР. Це дозволило перекинути декілька свіжких армії з-під Далекого Сходу під Москву. Це зіграло одну з головних ролей у першій серйозній поразці гітлерівських військ на Сході.

Під Москвою отримав велику перемогу, це був кінцевий період у Другій світовій війні. Після цього проводилися переможи операції по звільненню нашої території. Особливо величезним за свої масштаби і значенням були: Сталінградська, Курська й ін.

Після виконання нашої території від ворога, радянські війська перейшли кордон на Заході і продовжували тишину гітлерівської війська туди, звідки вони прийшли.

У перші дні вересня на території Німеччини, тобто там, де були розпочалися операції, слід зупинитися і на символі перемоги – Полтавській Перемозі.

Усюмо свідком найвідомі імена Мелітоса Кантарі і Михайла Сорозва, які підали вилу Пралору Перемоги над Рейхстагом. Та, на правельній жаль, і в Україні, і за її межами мало хто знає про Олексея Прокопавича Береста – уродженця села Горяїлихка Олександрського району Сумської області, ім'я якого, безсумнівно, мало б стати перуро і щіно цими джерело величезних призначень.

Командир 756-го стрілецького полку полковник Ф. Зінченко наказав: "Заступник командира Береста виконати бойового задання по підняттю Прапора". Спеціальний їм автоматичний Береста доповів брати кошту до сирині. На другому поверсі С доволик дверей у напілетному коридорі на сириньку знакувались війська. Заміопет Берест командувач: "Нагально вітер! Я прикрию!" Запропацали автоматки. Проломоніс відірвали від перелюдівачі, подовилися сирині сирині до сирині. І той біля самого горщища відомилися зруковані сирині до сирині. І сам став богири Берест на дві команди збралася інші. Пралоруючі дісталися

Відомі вчені КНУБА

“Человек создан на Земле творить добро людям”

Це слова з останнього листа до людей від Давида Веніаміновича ВАЙНБЕРГА – людини величезного наукового таланту та глибокого патріотизму. Днями – 27 квітня 2005 року – йому б виповнилося 100 років!

Сьогодні, напередодні 75-річчя нашого університету, треба старанно доносити до сучасників історію життя вихованців, педагогів, науковців нашого КНУБА, традиції й значення його наукових шкіл, які принесли закладу світову славу.

Ушановуючи пам'ять видатного вченого й педагога в галузі теорії споруд, доктора технічних наук, професора, який багато років очолював кафедру будівельної механіки університету, я вивішив розповіді про нього як про людину дивовижної наукової інтуїції, із талантом організатора, властивістю приймати кардинальні рішення та здійснювати їх із великим розмахом і енергією.

Понад чотири десятиліття життя Давида Веніаміновича Вайнберга було пов'язано з Київським інженерно-будівельним інститутом.

З автобіографії Д. В. Вайнберга можна довідатися, що всі чотири брати Вайнбергів були інженерами-конструкторами, працювали керівниками лабораторій, провідних конструкторських бюро країни. Сестра його Марія Веніамінівна – дружина професора В. Г. Чудновського, інженер-будівельник, наймолодша сестра М. В. Вайнберга – педагог.

Наш КІБ Давид Веніамінович закінчив у 1932 році, отримавши спеціальність інженера-будівельника. Але педагогічну діяльність він розпочав ще з 2-го курсу навчання – читав курс вищої математики, у 1931 році був зарахований асистентом кафедри теоретичної механіки КІБ. Мабуть, тому студентів він завжди вважав своїми колегами. Він проводив у КІБ ще курси теоретичної механіки, опору матеріалів, згодом і будівельної механіки та теорії пружності, виявляючи при цьому високу педагогічну майстерність – поєднував талант лектора, яскраву форму викладення з науковою коректністю змісту. У той же час понад чверть століття поєднував свою викладацьку роботу з науковою роботою в Інституті будівельної механіки АН УРСР.

Протягом 15 років (1933–1948 рр.) Д. В. Вайнберг працював доцентом кафедри теоретичної та будівельної механіки, вів навчально-методичну роботу, був деканом будівельного факультету, завідувачем учбової частини вечірнього відділення, очолював аспірантуру КІБ. Згодом, у 1961 році виконував обов'язки проєктора з науково-дослідної роботи.

У час Великої Вітчизняної війни, коли перед фашистською окупацією КІБ був евакуйований у Куйбишев, Д. В. Вайнберг разом із відомими вченими, педагогами В. М. Яріним, Ф. Я. Фурсовим, М. Д. Жудіним і ін. працював там 3,5 роки доцентом кафедри будівельної механіки будівельного та авіаційного інститутів.

Показовим є лист, який надіслав Д. В. Вайнбергу у грудні 1944 р. директор Куйбишевського інженерно-будівельного інституту: “Пропоную зайняти посаду завідувача кафедри за Вашим вибором. Підійми та проїзд Ваш, сім'ї й провіз багажу спільно. Забезпечу оwoчання і промтоварами в потрібній кількості. Надам відрядження – відпустку на консультацію і підготовку докторської дисертації у будь-яке з указаних Вами міст.”

Свою наукову роботу в галузі теорії споруд Д. В. Вайнберг розпочав ще в студентські роки. Його ранні роботи присвячені статичі та динаміці криволінійних стержнів на пружній основі, розвитку теорії просторових мрм. Фундаментальні наукові розробки Д. В. Вайнберга були тісно пов'язані з Інститутом будівельної механіки АН УРСР.

У 1936 році Д. В. Вайнберг захистив кандидатську дисертацію на тему: “Кривий брус у пружному середовищі”. Коло наукових інтересів Давида Веніаміновича безперервно розширювалося. Його праці 40–50-х років, виконані в Інституті будівельної механіки, складають фундаментальний внесок у дослідження по узагальненій бігармонічній задачі теорії пружності.

У 1950 році Д. В. Вайнберг захистив докторську дисертацію на тему: “Розвиток методів технічної теорії пружності та застосування їх до розрахунку частин машин та споруд”. Через два роки йому присвоєно звання професора на кафедрі будівельної механіки.

У грудні 1956 року професор Вайнберг став лауреатом премії імені академіка Б. Г. Гальперіна. Ця премія була присуджена йому за кращу роботу з будівельної механіки – книгу “Напружений стан складених дисків та пластин”.

До останніх років життя, починаючи з грудня 1958 року, професор Д. В. Вайнберг був беззмінним керівником кафедри будівельної механіки КІБ.

На початку 1960 року Д. В. Вайнбергу виповнилося 55 років. Він відомий учений, завідувач кафедри у престижному вузі на той час, користується повагою й авторитетом у наукових колах і серед проєктувальників, автор ряду широко відомих монографій...

Останні дванадцять років – найбільш яскрава сторінка в житті й науковій діяльності Д. В. Вайнберга. У цей період із максимальною повнотою його науково-організаційний талант проявився в організації в 1961 році в Київському інженерно-будівельному інституті науково-дослідної лабораторії тонкостінних просторових конструкцій. Організація лабораторії – це власна ідея Давида Веніаміновича, основні наукові напрями діяльності якої були сформульовані ним особисто. Він став і науковим керівником лабораторії. Робота по організації та завідуванню науково-дослідної лабораторії покладається на асистента КІБ П. М. Севериновського, який до останніх днів свого життя займав цю посаду.

До складу новоствореної лабораторії увійшло багато обдарованої молоді, насамперед, випускників нашого університету: В. М. Герашенко, О. С. Сахаров, В. М. Кислюк, Л. М. Лобанов, С. М. Любченко, О. Г. Свешніков, О. В. Шишов і ін. У цей період Давид Веніамінович сформував також новий склад кафедри, в якій увійшло багато молодих викладачів, випускників КІБ. Серед них: Ю. В. Верюжський, С. Я. Гранат, Р. К. Дем'янюк, В. З. Ждан, В. К. Чибіряков, О. В. Шишов, А. Д. Легостаєв, Г. Й. Мельніченко та ін., а також випускник Ростовського інженерно-будівельного – Г. Б. Ковнеристова.

Під керівництвом Д. В. Вайнберга науково-дослідна лабораторія тонкостінних просторових конструкцій за короткий час увійшла до числа найбільш відомих наукових колективів у галузі будівельної механіки й механіки деформованого твердого тіла. Колектив виконав багато важливих досліджень у галузі будівельної механіки й теорії споруд, які були впроваджені в промисловість й мали важливе народно-господарське значення.

За період із 1961 по 1965 роки НДЛТПК були проведені унікальні теоретичні й натурні експериментальні дослідження динаміки роторних екскаваторів, запропоновано рекомендації щодо поліпшення конструкцій; розроблена методика розрахунку коробчатих шпозів судноплавних рр (за завданням Державного інституту “Гідропроєкт”); розроблені методи розрахунку на міцність оболонки покриттів промислових будівель для Головокрасноярськбуду й ін.

Таким чином науково-дослідна лабораторія мала великі заслуги перед будівельною наукою й виробництвом, також виключні перспективи в дослідницькій діяльності. За ініціативою Д. В. Вайнберга Академія наук УРСР в особі Президента АН УРСР академіка Б. С. Патона та Головного вченого секретаря Президії АН УРСР академіка АН УРСР Г. С. Писаренка підтримала клопотання щодо перетворення лабораторії в Проблемну науково-дослідну лабораторію тонкостінних просторових конструкцій при КІБ з віднесенням її до 1-ї категорії наукових установ.

У 1966 році за рішенням колегії Державного Комітету Ради Міністрів СРСР із науки й техніки від 29.X.1966 р. НДЛТПК КІБ, очолювана Д. В. Вайнбергом, була перетворена в Проблемну науково-дослідну лабораторію ТПК. Науковим керівником був залишений Давид Веніамінович Вайнберг.

Професор Вайнберг сформулював наукові напрями й задачі діяльності створеної НДЛТПК. Було прийнято рішення, яке згодом себе виправдало, що найбільш доцільно створювати універсальні системи, які дозволяють б розв'язувати широке коло задач. Пізніше, у 70-х роках, під керівництвом проф. Вайнберга у НДЛТПК набули розвитку роботи по узагальненню варіаційно-різницьового методу до розв'язання нелінійних задач будівельної механіки, зокрема, до задач стійкості й закритичної поведінки неопологих оболонки, а також до задач статичної стійкості оболонки при термосилових діях. Проводилися роботи по розробці методу статистичних випробувань для розв'язання задач теорії пружності та чисельно-аналітичних методів розв'язання задач будівельної механіки й теорії пружності.

Було розпочато роботи по створенню автоматизованої системи розрахунків на міцність на машинах третього покоління, що згодом набула назву (за оригіналом) “Прочність-75”, а також роботи по розробці автоматизованих систем статистичної обробки результатів крупного натурного експерименту, які мали великий практичний вихід і виконувалися в Україні вперше.

Давид Веніамінович ВАЙНБЕРГ

Одним із діючих шляхів щодо впровадження фундаментальних досліджень лабораторії було впровадження господарчих договорів. У НДЛТПК це роботи за господарськими з безпосередньою участю Д. В. Вайнберга, які були укладені з великою кількістю організацій. Серед них такі як Теплопроект, Гідропроєкт ім. академіка Жука, ЦНД ім. О. М. Крилова, НовоКраматорський машинобудівний завод, Сибортгембуд, Донецький, Харківський й Київський Промбудпроекти, Ленінградський металевий завод, Уральський завод важкого машинобудування, Всесоюзний інститут трубно-промисловості, ДІПрОНДелектрошахт, Харківський турбогенераторний завод, Київський завод “Буддормаш”, Інститут бетону і залізобетону, Інститут ібернетики, Інститут електрострувароання ім. академіка Є. О. Патона, Інститут надтвердих матеріалів АН УРСР та ін.

Унаслідок такої роботи наукові дослідження НДЛТПК внесли вагомий вклад у вдосконалення ряду відповідальних конструкцій у гідротурбобудуванні (робочі колеса радіально-осьових гідротурбін, спіральні камери), енергомашинобудуванні (банджі, ротори й лопатки парових турбін великої потужності), важкому машинобудуванні, а також у галузі спеціальної техніки. Так, підтвердженням того, наскільки ефективними були дослідження НДЛТПК, свідчать проведені разом із лабораторією нових землерийних машин КІБ унікальні натурні випробування роторного екскаватора НовоКраматорського машинобудівного заводу у Орджонікідзе під Нікополем. Ці випробування повністю підтвердили результати теоретичних досліджень та довели ефективність і своєчасність прийнятих заходів щодо підсилення конструкцій набудови екскаватора. У цих випробуваннях, які проводилися в складних польових умовах, Д. В. Вайнберг брав активну участь, попри свій вік й не дуже міцне здоров'я.

Оцінюючи наукову діяльність Д. В. Вайнберга як беззмінного керівника НДЛТПК, можна сказати, що завдяки його плідній праці в лабораторії була створена наукова школа по механіці деформованого твердого тіла та будівельній механіці тонкостінних просторових конструкцій.

У цій нелегкій роботі Д. В. Вайнбергу допомагали його учні – наукові працівники НДЛТПК та співробітники кафедри будівельної механіки: Ю. В. Верюжський, П. П. Ворошко, В. М. Герашенко, В. І. Гуляєв, Р. К. Дем'янюк, Є. С. Дехтярюк, В. З. Ждан, В. М. Кислюк, В. К. Кобієв, Г. Б. Ковнеристов, І. С. Краснопир, Л. М. Лобанов, С. М. Любченко, М. І. Міньковський, Й. З. Ройтфарб, О. С. Сахаров, О. Г. Свешніков, О. Л. Сивявський, Н. І. Спірніа та ін.

Професор Д. В. Вайнберг висловлював багато ідей і рекомендацій по застосуванню обчислювальної техніки у навчальному процесі. Перші навчальні програми для розв'язання системи лінійних алгебраїчних рівнянь, по визначенню власних чисел матриць, по розрахунку нерозривних балок впроваджувалися вперше у колишньому СРСР на кафедрі будівельної механіки КІБ на початку 70-х років. Зараз цей напрям очолюється професором О. В. Шишовим. Треба зазначити також, що вагомий внесок зробив учений у розвиток чисельних та наближених математичних методів розв'язання задач статичної динаміки інженерних споруд із застосуванням ЕОМ. Під його керівництвом були отримані суттєві результати у розвитку теорії розрахунку пластин, оболонки, складчатих і вантових систем тощо. Професор Д. В. Вайнберг проявив себе, насамперед, як ініціатор концепції системного підходу до дослідження конструкцій. Життя підтвердило прозорливість ідей Д. В. Вайнберга.

Багато часу Д. В. Вайнберг приділяв роботі зі студентами, підготовці науково-педагогічних кадрів.

На жаль, як це нерідко буває у житті, а можливо в цьому і полягає певна філософія виховання, він не зміг у повній мірі побачити і оцінити результати своєї праці. За його життя працівниками кафедри й лабораторії було захищено 25 кандидатських дисертацій. На сьогоднішній день співробітниками створеної ним наукової школи захищено 21 докторську й 168 кандидатських дисертацій. Такі цифри, за якими доля творчої людини, вражають. Ці люди зараз працюють в Україні, США, Росії, Польщі, Німеччині, Франції, Австралії, Новій Зеландії, Канаді й багатьох інших країнах світу.

Ряд з них стали відомими ученими, працюють в провідних науково-дослідних установах і вузах країни. Серед них – заступник директора Інституту електрострувароання імені Б. Є. Патона, академік НАН України Л. М. Лобанов, керівник колективів науковців у Національному транспортному університеті – професор В. І. Гуляєв, у Національному технічному університеті України “КПІ” – професор О. С. Сахаров, у Національному авіаційному університеті – професор Ю. В. Верюжський, у Києво-Могилянській академії – професор О. Л. Сивявський та інші. Вагомий внесок в інженерну практику України зробили професори А. В. Перельмутер, В. М. Гордєєв. Серед учнів професора Д. В. Вайнберга багато відомих громадських діячів. Одним із кращих його студентів був перший посол незалежної України в Росії В. П. Крижанівський.

Наукова діяльність професора Д. В. Вайнберга мала великий вплив на роботу кафедр, факультетів, університету в цілому. Серед спадкоємців його наукової школи – завідувачі кафедр, професори В. А. Баженов, П. П. Лізунов, В. В. Гайдайчук, В. К. Чибіряков. У Науково-дослідному інституті будівельної механіки продовжують дослідження, які сприяли підготовці докторських дисертацій, що захищені завідувачами кафедр, професорами І. П. Бойком, В. О. Пермяковим. Під впливом проф. Д. В. Вайнберга захищено ряд дисертацій з нарисної геометрії й умовних графіки, будівельних машин та інших суміжних наукових напрямів.

...Життя професора Д. В. Вайнберга обірвало на 68-му році у Харкові. Воно було нелегким, і все, що було ним зроблено, робилося з великою віддачею власних сил. Навіть останній його лист закінчується чудовими словами: “Человек создан на Земле творить добро людям”. І він творив...

В. БАЖЕНОВ,
перший проєктор університету,
д.т.н., професор,
завідувач кафедри будівельної механіки

Україна очима студентів

Ми запропонували студентам КНУБА відповісти на ці питання. Допомога у цьому, опитувачі бакалаврських курсів, **Тетяна Грудинська**, студентка ПЦБ-32, студентка газети.

1. Якщо сказати «Україна теперішня», що це Вам нагадує:
 - a) початок нового життя,
 - b) продовження того, що уже зробили наші попередники,
 - v) або кінець минулого
2. Що означає для Вас вираз «Авторитет України»? Чи треба його доводити і яким чином?
3. Яке зараз місце України у слов'янському і світовому контексті?

Номер «1 в» є аргументом **В.В. Пасько**: вираз «Авторитет України» для неї – стабільна валюта, підвищення зарплати, стипендії студентам, пенсії для людей похилого віку. Його (виразу) треба доводити, бо поки що його немає. Як? Стабілізацією економіки, покращенням життя людей. Це – найголовніше.

А.І. Борисенко на перше питання про Україну теперішню відповіла, що її аргумент – «а». На друге питання була відповідь: «Авторитет України» – це новообраний президент **В.А. Ющенко**. А доводить вираз треба своїми вчинками, виконувати свої обов'язки. Питання № 3: «Україна на шляху до првідного місця у слов'янському і світовому контексті».

Н.Т. Заєрич аргументом питання № 1 обрала відповідь під літерою «а». На друге питання була відповідь: «Авторитет України» – це людина, вчинками якої можна наслідувати. Доводити його треба своїми вчинками. Питання № 3: «Зараз Україна не є провідною, але якщо буде прогрес в економіці й культурі, тоді країна може посісти вільне місце в слов'янському й світовому контексті».

Л.М. Рибак обрала у питанні № 1 літеру «в»; про значення для неї виразу «Авторитет України» сказала, що це – погляд інших країн на Україну. Доводити його треба своїми діями. Країна наша вже піднялася на вищий рівень, ніж була раніше. Головне: вдосконалювати розвиток вітчизняного виробника.

Після спілкування з студентами, підсумовуючи отримані результати, я всерйоз замислилась про теперішню Україну, про її майбутнє, авторитет серед інших країн.

На мою думку, Україні потрібна велика мета, історична місія, здатна об'єднати суспільство навколо перспективних цілей розвитку та забезпечити гідне місце в сучасному світі. Єдність України є найважливішою цінністю, що має обертатися всіма народами, які живуть у державі. Роз'єднаний народ, який не витримує духовної конкуренції у світі, приречений на вічне поневіряння. Основою єдності та розвитку держави є діалог культур та спільна духовна спадщина, здатність людей використовувати досягнення світового розвитку.

Основним багатством цивілізованої держави в сучасному світі є її громадяни. Перевага та індивідуальність нашої країни – у природних умовах, географічному та інтелектуальному рівні українського народу.

Я переконана, що активна участь держави у світових економічних, політичних та культурних процесах здатна підвищити наш добробут та вивести Україну в групу розвинених країн. Тож, треба нам повністю довести авторитет України в майбутньому. Хоч яким важким було останнє десятиліття, воно додало нам розуміння реальні проблеми та оцінити переваги демократичного способу управління сьогодні. Проте, настає час, коли вже недостатньо опікуватися незалежністю: вона замилася здобутком минулого, а нам треба думати про завтрашній день.

Т. Грудинська

Весна твого життя, Яка вона?

Марина Ярошук, студентка II-го курсу КНУБА:

«Весна – це сонце, усмішки, тепло...»

– Весна асоціюється у мене з сонечком, теплом, ніжністю, усмішками, хорошим настроєм, коханням. Прийшла весна – і з'явилося очікування чогось нового в житті. Завжди, коли приходить весна, сподіваєшся від неї чогось найкращого. І віриш, що твоя мрія здійсниться!

Михайло Мельничук, студент III курсу університету:

«Скрізь – і в природі, й в почуттях – шаленство»

– Для мене весна – це насамперед пора кохання – великого, шаленого. Природа навколо вибухає енергією, буянням, шіфінням і все це впливає на людські почуття. Я вже відчуваю весняний приплив енергії. Важливо лише її, так би мовити, раціонально використовувати.

Алла Кодратенко, студентка IV курсу КНУБА:

«Навесні всі проблеми до снаги»

– Цьогорічна зима була довгою і сніжною, і ми вже просто зачехались на весну. І ось, нарешті, в повітрі запахло весняною свіжістю – і настрій миттєво поліпшилося. Жодні проблеми не здатні його погіршити. Навпаки, здається, з'явилося більше енергії, і будь-які труднощі не злякають. А ще я дуже люблю природу, люблю спостерігати, як во-

на розквітає, як з вирію повертаються птахи...

Андрій Чекмарьов, студент III курсу КНУБА:

«Чекаю як заквітнуть кийські каштани»

– Холод, сніг та важкий зимовий одяг цього року добряче набридли. І перші подихи весни такі бажані! Не дуже хочеться сидіти в аудиторії – хочеться гуляти весняним містом, дихати весною, дивитись, як пробуджується природа... Чекаю як заквітнуть кийські каштани, приїде тепло, і, взагалі – якось приємних несподвинок.

Галена Юхим, студентка V курсу університету:

«Менше бажання до науки, більше бажання до кохання»

– Я взагалі не люблю зими, холоду. І весну чекала з нетерпінням. Адже це – пора розквіту і кохання. Вчитися, якщо відверто, з приходом весни не дуже хочеться. Але, гадаю, є й такі студенти, яких весна надихає не лише до кохання, а й до навчання.

Опитувала **Наталія СЕРЕДНЯК**, студентка газети

П. В. Кривенко: «Спрямувати науку на отримання результатів!»

Наукові підсумки

У березні 2005 року проректор університету з наукової роботи **д.т.н., професор П.В. Кривенко** звітував на Вченій раді про результати наукової та науково-технічної діяльності КНУБА за 2004 рік.

рівно, деякі з них й перевершують його. Свідченням цього є те, що результати досліджень наших науковців захищаються патентами. Отже, за звітний період університетом отримано 48 патентів України – набагато більше, ніж у попередні роки (в 2002 р. – 25; в 2003 р. – 35).

Редакція газети попросила проректора професора **П. В. Кривенка** розповісти про досягнення КНУБА у міжнародній діяльності:

– Як наші досягнення? Вони є скромними. В міжнародних журналах і тезах конференцій опубліковано 121 статтю, 227 співавторів університету взяли участь у міжнародних конференціях та надіслали тези для опублікування, 27 співавторів виїжджали за межі України з метою стажування, навчання й проведення наукових досліджень, тощо. У 2004-му співавторами НДІ в'язучих речовин і матеріалів КНУБА виконали грант наукової програми NATO Science Fellowships Programme, наданий проекту «Целютові цементи та спеціальні матеріали на основі золи-винесення». Грант виконувався в Інституті будівельних наук ім. Едуарда Торроха CSIC (м. Мадрид, Іспанія).

Колектив університету виконує міжнародні проекти спільно з найбільшими зарубіжними фірмами, бере активну участь в роботі міжнародних організацій.

Закінчено роботи по контракту «Будівництво заводу по переробці ПРВ» на Чорнобильській АЕС із компанією «Бельгатом» (Брюссель) по впровадженню технології та складів цементних композицій для компактування ПРВ при використанні українських сировинних компонентів та їх оптимізація для одержання компаундів із необхідними властивостями при будівництві заводу по переробці ПРВ на ЧАЕС.

Для фірми «Вомігнер» (Австрія) розроблені технічні умови – «Системи «Ваупіт» зовнішньої теплоізоляційно-оздобовальні», які призначені для теплоізоляції й облицювання стін зовні при будівництві та реконст-

рукції будинків і споруд. Розроблений нормативний документ дозволить впроваджувати розробки австрійської фірми на об'єктах України.

Також проведені науково-дослідні роботи з фірмою SHEMA-COMEX Praha a.s. (Чехія); продовжуються роботи університету з Японською корпорацією Кобе Стіл; виконуються угоди по співробітництву та пошуку роботи й ін.

Окрім того, кафедри архітектурних конструкцій, проектного менеджменту, тепловодопостачання і вентиляції, Державного науково-дослідного інституту в'язучих речовин і матеріалів й ін. організували, проводили міжнародні науково-практичні конференції та семінари, публічні лекції, брали участь у міжнародних виставках.

– Чи задоволені Ви організацією науково-дослідної роботи студентів?

– В КНУБА питання науково-дослідної роботи студентів, як ефективного форми навчання, було й залишається в числі найпріоритетніших. Найбільш поширені напрямки залучення студентів до наукового процесу: участь в олімпіадах і конкурсах курсових і магістерських робіт, у проведенні науково-дослідних робіт, підготовці публікацій, участь у конференціях, отриманні патентів.

У 2003–2004 навчальному році в університеті було проведено I етап Всеукраїнської студентської олімпіади з 26 навчальних дисциплін та 10 спеціальностей. В них узяли участь 1059 студентів. 70 студентів-переможців I етапу Всеукраїнської студентської олімпіади взяли участь у II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з 17 дисциплін та спеціальностей.

9 студентів університету стали переможцями II етапу Всеукраїнської студентської олімпіади 2003–2004 навчального року. Їх було відзначено Дипломами Міністерства освіти і науки України.

I ступіня:
Оксана Калібабчук (СТФ) – олімпіада з теплогазопостачання і вентиляції; **Іван Гаран** (будівельний факультет) – олімпіада з фізики.

II ступіня:
Олексій Петушак (ГІСУТ) – олімпі-

ада із системного проектування; **Олександр Галака** (будівельно-технологічний фак.) – олімпіада з технології виробництва будівельних конструкцій і виробів; **Павло Сорока** (будівельний факультет) – олімпіада з опору матеріалів; **Сергій Прищенко** (СТФ) – олімпіада з гідравліки.

III ступіня:

Олександр Цибак (будівельний факультет) – олімпіада з промислового і цивільного будівництва; **Ольга Бондаренко** (будівельно-технологічний фак.) – олімпіада з технології виробництва будівельних конструкцій і виробів.

Заохочувальний диплом – **Кирит Яковенко** (ФАІТ) – олімпіада з математики.

– Розкажіть, будь ласка, про навчально-науково-виробничі комплекси, які створені при КНУБА. Наскільки вони ефективні?

– Важливим напрямком державної інноваційної політики в університеті залишається створення навчально-науково-виробничих комплексів, які забезпечують ефективну співпрацю всіх суб'єктів економічного процесу. Вже створено навчально-науково-виробничі комплекси «Архімістобуд» в складі нашого університету та державного інституту проектування міст «Діпромисто», «Будінструмент» в складі кафедри будівельних машин університету та ЗАТ «Науково-дослідний інститут з технології і механізації монтажних робіт», «Київбудіндустрія» в складі КНУБА, Асоціації підприємств «Київміськбудматеріали» та КП «Київський завод алюмінієвих будівельних конструкцій».

Ці навчально-науково-виробничі комплекси створено з метою координації діяльності закладу освіти та установи для підготовки фахівців в системі ступеневої освіти, спільного й ефективного використання матеріально-технічної бази, спільного проведення, апробації та впровадження результатів наукових досліджень, розробки науково-методичного забезпечення навчального процесу, створення реальних умов для проходження практик студентами університету та працевлаштування.

При кафедрі металевих і дерев'яних конструкцій організовано Виробничий центр будівельних кон-

струкцій. Створено його з метою активізації виконання НДР за держбюджетною і господарівною тематикою, проведення сертифікаційних випробувань будівельної продукції, розробки і впровадження в практику ефективних будівельних конструкцій. В центрі також розробляються прогресивні методи навчання студентів, залучаються студенти, аспіранти, молоді вчені до проведення наукових досліджень. При Виробничому центрі будівельних конструкцій працює студентське конструкторське бюро, до роботи в якому залучені студенти III та V курсів будівельного факультету.

На базі проведених досліджень студентами готуються «реальні» дипломи і магістерські роботи. Ці засади дозволяють спеціалістам, особливо магістрам, вже після закінчення університету мати певне місце в науці та виробництві.

Результатом роботи Студентського конструкторського бюро є перемога студентів і молодих вчених Києва у виставці-конкурсі «Винахід-2003», який провело Головне управління освіти й науки Київської міської держадміністрації. 11 студентів і молодих вчених та їх керівники отримали відзнаки Київського міського голови.

На першому конкурсі «Інтелект молодих – на службу столиці» (2004 р.), який також проходив з ініціативи Головного управління освіти і науки за підтримки Наукової ради при Київському міському голові, рішенням конкурсної комісії запропоновано до нагород 4 студентів і науковців СКБ, які отримали II премію.

Студент **А. Білик**, співавторів СКБ, став переможцем конкурсу «Студент Києва – 2004», який провівся Громадським Фондом Святого Андрія Первозванного.

Таким чином у КНУБА є механізми реальної підтримки талановитості студентської молоді, створюється нова концепція пошуку, організації навчання, розвитку та реалізації творчих здібностей студентів, створюється комплексна система заходів, спрямованих на активізацію наукової роботи студентів.

Матеріал підготовлений газетою

Насамперед, **Павло Васильович** проінформував усіх, що для виконання наукових досліджень університет використовував багатоканальну систему їх фінансування. Серед джерел фінансування наукових досліджень університет використовує такі: державний бюджет за рахунок коштів Міністерства освіти і науки України (1209,9 тис. грн.), спеціальний фонд за рахунок коштів Київської держадміністрації (144 тис. грн.), інноваційні фонди закладених міністерств і відомств та підприємств і організацій, які їм підпорядковані (2877 тис. грн.), міжнародних грантів, тощо (11,7 тис. грн.).

У виконанні науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт (НДКР) бере участь близько 600 чоловік професорсько-викладацького складу, в т.ч. 77 докторів наук, професорів, 284 кандидатів наук та 120 штатних працівників, в т.ч. докторів наук 3, кандидатів наук 34.

В університеті виконано наукових досліджень на 4242,6 тис. грн., в т.ч. за рахунок бюджету – 1209,9 тис. грн. Окрім цього, на замовлення підприємств і організацій були виконані роботи на 3032,7 тис. грн.

Нам і надалі потрібно активізувати фінансування наукової діяльності за рахунок підприємств і організацій, тому що фінансування з Державного бюджету України з року на рік зникається, – наголошує доповідач.

У 2004 р. вчені університету закінчили 71 роботу, з них 19 – за новою технікою. Видано велику кількість – 844 друкованих праць, в т.ч. 31 підручник та навчальні посібники, 6 монографій, 807 статей.

Необхідно особливо відзначити, що результати завершених наукових досліджень відповідають світовому

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ НАЙСТАРАНИЙШИХ

Наприкінці березня в університет прибули представники турецької фірми "Udes" – головний архітектор Ахмет Азмі Зирх та член виконавчого комітету Фарук Тюркман. Вони видали найсумнінішим, активним, старанням студентам сертифікати на отримання стипендій від імені фірми "Udes", "Щасливчиків" виявились студенти Ш-11 курсу будівельного архітектурного факультету.

До речі, фірма "Udes" відома в Туреччині вже 20 років. Основною галуззю її діяльності є будівництво та обслуговування базових GSM станцій для нового мобільного оператора (Life). Крім наших студентів, стипендії від фірми вже отримали 150 кращих студентів у різних регіонах України.

У вступному слові ректор, д.т.н., професор А.М. Тугай сказав, що нашому навчальному закладу вже не в дивину, що відомі будівельні й архітек-

турні фірми платять майбутнім інженерам – будівельникам і архітекторам стипендію. Серед них одна з найкрупніших фірм – ТПК – Центр, що працює на ринку сучасних будматеріалів вже 13 років. В мережі її офісів понад 5 років вже працюють наші спеціалісти. Отримують майбутні фахівці стипендії також і від американської фірми. "Я був за кордоном, – продовжив проф. Тугай, – й знаю, як цінуються спеціалісти нашого КНУБА в світі, але, попри все, це покладає на нас велику відповідальність. Студенти повинні проходити практику саме в фірмі "Udes", а не там, де хочуть і ін.."

Головний архітектор "Udes" Ахмет Азмі Зирх побажав студентам, які удостоїлися стипендій, добре вчитися, отримати вищу освіту, яка дуже необхідна для професійних будівельних і архітектурних фірм. "Ви проходите мене у нас в фірмі практику, а ми зорієнтуємося кому з Вас запропонувати ро-

боту. У нас молоді фахівці КНУБА отримують всю інформацію про технічні новинки у світовій будівельній і архітектурній справі."

На зустрічі з представниками фірми були присутні декан архітектурного факультету О.В. Кащенко і зав. кафедрою інформаційних технологій в архітектурі В.В. Товбич.

Серед стипендіатів компанії "Udes" 12 студентів-архітекторів: Ірина Козьміна (МБ-31), Олена Мисник (АБС-32), Андрій Фролов та Ніна Вусаток з групи АБС-33, Ірина Зайцева (АБС-34), Денис Матвієнко (ДАС-35), Олександр Вдовиченко (МБ-41), Олена Слизько-уха (ОДПМ-41), Олена Берченко (АБС-42), Микола Коломечко (АБС-43), Кирил Медведєв (АБС-44), Ірина Торопична та Оксана Панченко з групи ДАС-45.

Серед студентів будівельного факультету стипендіатами стали: Сергій Малишко (ПЦБ-44), Олена Ілющенко,

Оксана Мошенець, Костянтин Новіков з групи ПЦБ-45; Андрій Салівнич, Віктор Перевалов, Марина Коваленко з групи ПЦБ-46. Студенти стали власниками пакетів

life). Вітаємо стипендіатів, тому що потрапити до їхнього гурту можна за визначні успіхи в навчанні!

Інф. газети

К юбилею Победы

ДЕТСТВО МОЕ ВОЕННОЕ

Посвящается старшему поколению моей семьи

Досталась маме нелегко я. Как, впрочем, дети все для мамы. Коль есть они – не жди покая. Душа и сердце – пополам.

В суровый, грозный сорок первый, В холодный предвечный март, С рожденья закала нервы, Я жизни объявила старт.

А тут война. Война. Разруха. В пленках плачущая, Разрыв снарядов режет ухо, Прильнув друг к другу – вся семья.

Больные мама, дед и тетя, И только бабушка одна, Неумолимая в работе, Не знала отдыха и сна.

Она наседкою над нами Скопьялась, защищая нас, И в погреб прятала ночами, Считаю до рассвета час.

Сбивая ноги, шла в деревни Краюху хлеба раздобыть, А хлеб тот из овса, как кремний, Им в попу в стену гвоздь забить.

Ботату савельнуку варила, Касторкой приправляла суп, И этим пойлом ево кормила, Ведь не было в помине круп..

В такой вот «роскоши» росла я, Грудь мамы – вся моя еда. А мама слабая такая, В обед, на ужин – лишь вода.

Но как ни странно – не болела, Как будто Бог меня беречь, Под мандолину деду пела, Как только гости на порог.

И посилавшими ногами Выпялявала им голак. Они смеялись со слезами, А я краснела, будто мак.

Однажды немец к нам ворвался. В углу за дверью флаг стоял. "Вак, партизан", – он надрылся,

Едва нас всех не растерял.

Прижав меня, мама кричала, Соседа, в дом на крик вкочив, Нас на немецком защищала, Язык когда-то изучил.

Но вот Победа! Наконец-то! Восторг людей! Объявить ружь! Пороховое мое детство Замкнуло зтог жуткий круг.

На стол тащили все, что было - Наличку, хлеб и огурцы, Картошку бабушка сварила. То поколение – молодцы!

Они тот час же откопали, Зарытый в землю патефон, Они и пели, и плясали, И раздавала рюмок звон.

Друг другу в горе помогаю, Хранили дружку три семьи От лет их молодых до края, До привнесшей родной земли.

Я всех их помню – дядя Ваня И дядя Петя весельчак, В их оттопыренном кармане Мне был подарок – просто так, Или в оберточке конфета,

Или с повидлом пирожок. Из благодарности за это Как мяч, скакала, прыг да скок.

Мой дед Мирон – в портной рутине, Хоть и простой, а слух имел, И говорят, писал картины, И мастер был всех прочих дед.

Всему району без отказа Он брюки шил и пиджаки, И жалоб не было ни разу Творениям его руки.

Я выросла на их примере, Поверив в мудрость бытия. Уход их – личная потеря Позднее осознала я.

Теперь их возраст ощущаю, Я многое понять могу, Страницы памяти листая, Их светлый образ берегу. 2005 г., Т. Дембицкая

ГДЕ ТЫ, НЕВЕДОМЫЙ ГЕРОЙ?!

Война далекая и близкая Уж много долгих раскат, Нас все забрасывает письмами, Как будто снова ждет ответ,

Но неизвестны адресаты И номер почты полевой... Где вы, бесстрашные солдаты?! Где ты, неведомый герой?!

Ему так нравилась девочка с медсанбата(!), И сына видел в нем батяня-старшина, Любого мог он рассмешить солдата, Ну а теперь во вводе тишина.

Звенит рассвет сигнальными огнями, Было бою отгремел раскат, Но нет того парнишки между нами, Что самым смелым был среди солдат!

Не заиграет звонко на гармошке И не попросит тихо закурить, Не бросит птицам зачерствевшей крошки, Однополчан не сможет рассмешить...

Глаза у парня, как у неба, синие, И взгляд, исполненный надежды и добра, И хоть косы покрывшись белым инеем, Живым парнишку помнит медсестра.

Придет она сегодня с внучкой славною К могилам безымянной высоты, Где сверстники ее свершили главное, Свет заслонил от смертной тьмытой!

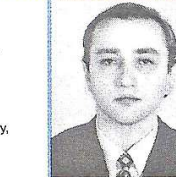
Кусочком хлеба вновь покроют столочку, Букет положит верная рука, Призыва к груди святыню «треуголочку» И выцветше фото пареняка!

Война далекая, но близкая Уж много долгих мирных лет Нам души жаром фронтowymi письмами Как будто уповает на ответ.

Придет она сегодня с внучкой славною К могилам безымянной высоты, Где сверстники ее свершили главное, Свет заслонил от смертной тьмытой!

Кусочком хлеба вновь покроют столочку, Букет положит верная рука, Призыва к груди святыню «треуголочку» И выцветше фото пареняка!

Война далекая, но близкая Уж много долгих мирных лет Нам души жаром фронтowymi письмами Как будто уповает на ответ.

Но неизвестны адресаты И номер почты полевой... Былой войны лежат солдаты Под серой каменной плитой. май 2005 г., С. СЕМКА

Наме здоров'я

КУРИННЯ – ризик передчасного відходу В засвіті

Україну зараховують до країн із високою розповсюдженістю куріння. Нині курить 51 відсоток чоловіків працездатного віку в міській і 60 відсотків – у сільській місцевостях. За 20-річний період поширеність куріння серед міських жінок працездатного віку зросла від 10 до 20 відсотків.

Найбільшу частоту куріння зустріють серед чоловіків віком 20-29 років (60 відсотків) у містах і 70 – у сільській місцевості. Розраховують, що до 2025 року частота куріння в Україні в абсолютних цифрах уже на 17 мільйонів осіб перевищить показники США, що становить близько 9,85 відсотка населення Землі. Якщо в цілому світі на кожну людину припадає в середньому 870 сигарет за рік, то в Україні налічується майже 9 мільярдів сигарет – третина всього працездатного населення країни.

Значно поліпшити здоров'я величезної кількості людей можна без залучення значних матеріальних витрат, впливаючи лише на один фактор – куріння. Тютюнової дим має близько 40 хімічних компонентів, які можна поділити на них кілька груп: нікотин, смоли, монооксид вуглецю та ін. У смолі містяться 43 канцерогени і кокастероїди, які спричиняють злоякісні захворювання; окисм вуглецю та окисмні гази, котрі сприяють ледо розвитку серцево-судинних захворювань, зумовлюють виникнення бронхіту та емфіземи внаслідок збільшення рівня адреналіну в крові і поліпає у збільшенні ча-

31 травня – Всесвітній день без тютюну. Ваша студентська газета дуже любить Вас і мусить доносити до читачів, особливо молоді, розуміння проблеми тютюнової залежності. Нині в окремих навчальних закладах постійно проводяться зустрічі з відомими вченими, які своїм

прикладом агітують за здоровий спосіб життя.

До "А+Б" звернулася завідувачка київської поліклініки №10 Н. П. Павлішанка за проханням дати їй можливість прокоментувати цю проблему. Надаємо їй слово:

(пристрогой пульс), підвищення артеріального тиску; віддалені наслідки: інфаркт міокарда, мозковий інсульт, рак легень та інших органів, хронічні обструктивні захворювання легень (хронічний бронхіт та емфізема), стійка втрата працездатності і необхідність сторонньої допомоги. Небезпечно для прускутків: зростає ризик розвитку раку легень і серцево-судинних захворювань, у членів сім'ї, підвищений ризик розвитку дітей з недостатньою вагою, синдромом раптової дитячої смерті, респіраторної інфекції, хвороби середнього вуха в сім'ях, де курить батько. Варто також пам'ятати, що вживання цигарок із низьким вмістом нікотину або використання інших форм тютюну (сигари, лоськи) не усуває ці ризики.

Тютюнозалежність – хронічне захворювання, котре потребує лікування. Довідайтеся багато країн, які досягли значних успіхів у зниженні захворюваності і смертності від хронічних неінфекційних захворювань, довів, що саме зменшення поширеності куріння позитивно впливає на показник здоров'я.

Серед курців і членів їхніх родин значно частіше, ніж серед тих, хто не курить, фіксують високі рівні імунноглобуліну Е, що свідчить про високу алергічну готовність цих індивідів. Діти курців мають значно вищий рівень імунологічних показників і тому вони більш схильні до хронічних вірусних та бактеріальних інфекцій. Отже, куріння чітко пов'язане з високим рівнем алергій, змушує емо пасивне, значно підвищує захворюваність і ризик передчасної смерті.

Лікарі виділяють такі найбільшкі наслідки: задихка, загострення бронхіальної астми, шкода під час вагітності, тажкарді

Зоя Драпайло, У курс: "Хочу дихати чистим повітрям" Я не курю і ставлюсь до цього явища дуже негативно. Звісно, всі мають право курити чи ні. Але ж ті, хто не курить, також мають право дихати чистим повітрям. Та це неможливо, оскільки студенти курять всюди. Особливо неприємно дивитись, коли студенти курять в університетських приміщеннях, коли це заборонено.

Павло Когур, П курс: "Ще стає звичкою" Так, я курю. Хоча вважаю це шкідливою звичкою. Саме через те, що це перетворилося на звичку, мені сьогодні важко кинути курити. Особливо багато доводиться курити під час сесії, коли є сильне психологічне навантаження: випалив цигарку – і стає спокійніше.

Катерина Демченко, Ш курс: "Не можу себе стримати" Я курю. Що спонукало мене до цього? Можливо сімейні негаради. Крім того, це й студентське середовище. Дуже важко стриматись, особливо під час перерв, коли виходиш на вулицю, а там всі курять. Інколи вимикає бажання на курити. Ще я не вірю, що куріння допомагає позбутись проблем, але не можу себе стримати.

Тетяна Маличенко, ІУ курс: "Куріння шкодить здоров'ю" Я не курю. Моє ставлення до куріння, загалом, є негативним. Особливо не люблю, коли курять біля мене. Важко зрозуміти, чим притягує людей тютюнової дим. На мою думку, ті, хто курить, - це люди, узагальнені від цигарок. Вважаю, що куріння негативно впливає на здоров'я, є особливо шкідливим для молодих.

Опитувала Наталя БАРАН

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Салон краси

Хочете бути молодими і здоровими – БУДЬТЕ!

Подоше зберігати молодість не так уже й складно, як здається на перший погляд. Нині в аптеці кожен може придбати вишене зілля, а хто на ньому розуміється – зібрати рослини погідної днини, коли місяць у повні. Огляньтесь навколо себе і побачите, як здоров'я і краса «каїтнуть» на лузі. Вони доступні кожному, хто вміє цінувати їх.

Тепер їх відрозділюють від гострих приправ, перцю і солі. Натомість треба дрібно нарізати (кому що смакує) петрушки, зеленої цибули, жерухи, листя селери, шавлію, чебрецю, майорану, кропу, любистку, шавлії, листя м'яти чи меліси і з'їсти перед їдою.

Зелений соус зі свіжих рослин – досконалий додаток до картоплі, завареної в лущині, варених риб, риби, Соє його рецепт: жменя свіжих рослин (шавлія, зелена цибуля, петрушка, шавлія, кріп, одне стебло зубок часнику), 5 ст. л. олії, півбанки густої сметани, 1-2 ст. л. цитриново соку. Зелень промити в поточної воді, обсушити і дрібно нарізати. Часник зтерти дуже ретельно ложкою, стебла нарізати кружечками і добре вимішати з ретшою зелені, сметанкою і цитриновим соком. Такий соус не можна довго зберігати, бо зелень корисна лише свіжою.

Всі ми добре знаємо подорожник, який переважно обриваємо. А даремно. Свіжим соком подорожника, вживаним двічі на день по ст. л., лікують хвороби шквіри, шлунково-кишкової, нирок, сечового міхура, а також запалення ротової порожнини та дихальних шляхів (астма, бронхіт), а листки можна додавати до шинату, салату чи картоплі.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Моляди листки шавлії містять стільки цінних для здоров'я і краси складників, що від такого дешевого і корисного лікування гріх відмовлятися. Іх тех треба використовувати для приготування салатів. Напаром із шавлії поплотує горло і рот, а кількарізове (упрождає дія) намочування ніг у заварці з сієї рослини лікує пльвітність.

Люди університету

Мальовниче диво на стіні

"Дача моя вся оздоблена різьбою, – розповідає Іван Олександрович, – розповідає Іван Олександрович. А це захоплення у мене ще з дитинства. Коли в школі, вивчаючи історію давнього світу, я робив моделі збірні з дерева, тобто списи, мечі, пістолети – усе за малюнками з підручника історії".

На мое запитання, хто навчив різьбленню, І.О. Шемет відповів: все завдяки мому батькові, він був столяром. Коли я був піонером, на свято зробив із фанери великий піонерський значок (1,5м x 1,5м), розфарбував, й піонери несли його як транспарант.

Як же Ви захопилися саме історією східних масок? – продовжує допитувати Івана Олександровича.

– Тривалий час я цим не займався. Оженився, росли діти. І якось сусідка з наукової експедиції у Цейлоні (тепер Шрі-Ланка) привезла колекцію цейлонських масок, яких я не бачив. Це були маски драконів, птахів, змії. Саме тоді мені захотілося повернутися до свого хобі. Дружина мені не вірила, що я зможу сам зробити такі маски. Ми з нею навіть заклали на пляшку Шампанського. До всього я доходив самостійно, тому що прочитати було ніде. Отже, зрозумів, що кожна маска

Хто б міг подумати, що цей суворий на вигляд викладач, має таку чутливу душу до мистецтва, захоплюється різьбленням по дереву, моделюванням східних масок!

Якось, зайшовши у відділ практики, який Іван Олександрович ШЕМЕТ очолює, я була вражена мальовничістю його робіт, які висіли на стіні. Здавалось тут дихає сама історія Сходу... і кожний штрих дерев'яної маски зачаровує, хочеться взяти її у руки й тішитися, що люди нашого університету мають таке незвичайне хобі.

складається з трьох частин, які пізніше об'єднуються. Вирізував їх шведським ножом (для зручності) і стамескою. Далі об'єднував частини, потім розписував гуашшю плюс клей ПВА й покривав лаком. Протягом часу свого вигляду вони не змінюють.

– Кого ж зображують східні маски, які виготовлені Вашими руками?

– Насамперед культових тварин й полум'я. До культових тварин (тобто таких, яких не можна позбавити життя) на Сході – в Індії, Китаї й ін. – відносяться змії (кобри), дракони, леопарди. На одній з масок я зобразив понад 600 маленьких звірів.

– Із якого ж дерева вирішуються ці чудові речі?

– Найкращий матеріал це – липа. А от із сосни робити вже не можна, тому що вона шарує.

– Скільки ж Ваших рук виготовили таких мальовничих дерев'яних масок?

– Десь із півсотні. Удома на стіні 13, на роботі є, бачите, у дочки – 4, одна – у си-

на. Свої роботи дарую друзям й знайомим.

– Скільки ж часу потрібно для вирізування маски?

– Залежить від її розміру. Середню маску можна виготовити за час від тижня до місяця, маленьку за 3 дні і так далі.

– Ще питання. Якби ви виставили на продаж свої роботи, їх купували б?

– Впевнений. Тому що з тих, хто бачив мої роботи, вже не один виявляв бажання їх купити. Але я не продаю.

В тому, що різьблення масок приносить велике задоволення переконалися, коли розмовляв з І.О. Шеметом, їх автором, який своїми руками і серцем створив чималу колекцію цього східного дива. Дива, яке вражає світ.

I. ГЕРАЦЕНКОВА

Цей диплом наш університет отримав на восьмій міжнародній виставці навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні – 2005", що пройшла нещодавно в Києві

Шанс стати фотокоролем!

Тих, хто захопаний у фотографію, ваша студентська газета "Архітектура і будівництво" запрошує стати її фотокореспондентами. Нам хотілося б отримати від вас фото на тему "Мое студентське життя" та "Все про КНУБА". Бажано, щоб під ними був влучний підпис. І обов'язково надати свої координати.
Адреса редакції: "А+Б": 6-й поверх центрального учебного корпусу, кімн. 601а, тел.241-55-35.

Сексуальна революція

Захист чи проблеми?

Поки ми росли-підростали, то зовсім мали змогу чути настанови та поради щодо сексуальних стосунків. Тепер ми вже дорослі і дехто навіть використовує ці поради в особистому житті. Вагомою складовою усіх порад є використання контрацептивів. Цікаво, як ми прислухаємося до цих порад? Звичайно, що існує позиція "так" і позиція "ні". А яке твоє ставлення до цього питання? Якщо ти про це ще не думаєш (-ла), то прочитай, що про це думають твої однолітки, можливо, це допоможе тобі зробити вибір.

Деякі позиції "за":
По-перше: використання контрацепції (усіх видів) гарантує стовідсоткову захищеність від "придбання" небажаних захворювань, які важко і непринятно лікувати, а деякі взагалі невилковні.

По-друге: велика кількість молоді (особливо дівчат) каже контрацепції "так", бо вважає, що саме так можна уникнути небажаної вагітності, що, на їх думку, дуже важливо.

По-третє: дехто назвав досить оригінальною причиною, яка трактує використання запобіжних засобів як "щось модне" та прогресивне, а особливо тих, які широко рекламують. Серед багатьох молодих людей побутує думка, що так можна вразити або навіть здивувати свою кохану. Деякі дівчата вважали в тому, що коли вони безкомпромісно використовують різноманітні контрацептиви, то ставлення партнера кардинально змінюється, адже чоловіків прива-

Останнім часом тема сексу вишипилася з "підпілля". Про це почали відверто говорити – і не тільки лікарі, а й сама молодь. Проблема сексуальної революції охоплює широке коло питань – від звичайної "сексуальної грамотності" до культури сексу та моралі. Що треба знати, аби кохання не викликало горя і сліз від моральних та фізичних травм?
"А+Б" сьогодні відкриває свої сторінки для обговорення цих делікатних питань.

люють її, хто дбає про своє здоров'я.

По-четверте: сильніша половина людства підросло, що використання контрацептивів неабияк позитивно впливає на романтичні взаємини. Вони запевняють, що таким чином можна змусити дівчину думати, що її інтереси понад усе!

Але не все так "гладко", як би хотілося. Звісно, що є й такі, які не використовують "батьківські поради". Тому й маємо декілька "проти".

По-перше: небажання витратити зайві гроші, до того ж, якщо контрацептиви дорогі. А більшість вважає, що дешеві контрацептивні засоби не можуть бути надійними.

По-друге: молодь дотримується думки, що контрацепції (незалежно від ціни) зовсім не діють. Та про те, чи це власний досвід, чи просто вплив телебачення, вона не розповідає.

По-третє: дехто зовсім відверто каже, що не користується контрацептивами лише через те, що так себе можна позбавити гострих, справжніх відчуттів...

Як бачимо, "за" і "проти" настільки різні, настільки є різними люди, їхні погляди та принципи. Приємно вражає те, що більшість сприймає контрацептивні як невід'ємну в статевих стосунках рч, а також важливий захист від проблем.

Гіркі плоди кохання

Одразу після розвалу Радянського Союзу, його замкнутої системи, що втримувала хвилі цивілізації ми з жадністю зголоднілого звіра почали вбирати в себе всі прояви "вищого" світу. І все було б добре, якби не наша неадекватність, яка змушувала брати все без перебору. Ми разом із добрим захисником масою проблем, до яких були не готові.

Одним із тих негативів, який, можливо, наймасовіше захопив посткомуністичні країни, є венеричні захворювання. Адаже як можна було встояти перед такою велетенною спокусою відвертості, вседозволеності тим, кому нав'язували думку, що в СРСР "сексу нема"?

Як зазначає лікар-гінеколог 10 міської лікарні Тамара Медведенко, сьогодні нараховують понад двадцять інфекцій, що передаються статевим шляхом. Захворювання, що передаються статевим шляхом, класифікують на три групи. Перша – класичні венеричні недуги: сифіліс, гонорея, шанкря, лімфогранулематоз венеричний, гранульома венерична; друга – інфекції з переважним ураженням статевих органів, уrogenітальний хламідіоз, сечостатевої мікоплазмоз, генітальний герпес, папіломовірусні інфекції, бак-

теріальний вагіноз, лобковий педикульоз, короста; третя група – інфекції з переважним ураженням інших органів – синдром набутого імунного дефіциту, гепатит В, цитомегалія, амебіаз, лямбліоз.

За словами лікаря, захворювання, що передаються статевим шляхом, тісно пов'язані з проблемою профілактики онкозахворювань. Особливо рак шийки матки пов'язаний з вірусом папіломи людини, який викликає гострокінцеві кондиломи – передракові захворювання.

Групою ризику зараження інфекціями, що передаються статевим шляхом, є особи молодого віку, жінки репродуктивного віку, особи, які мають багато статевих партнерів і заробляють на життя проституцією.

За останні 10 років у цілому світі спостерігають значний ріст інфекцій, що передаються статевим шляхом. Це спричиняє різноманітні сексуальні дисгармонії, порушення статевої і репродуктивної функції, що впливає на ритм життя і працездатність найкращого населення країни.

Як зазначила лікар Медведенко, погіршення ситуації сприяє розвиток міжнародного туризму, зміни ставлення до сексу, проституція і поява резистентних до антибіотиків штамів збудників.

Отже, щоб плоди кохання були не гіркі, а завжди солодкі і приносили тільки радість, мабуть, варто замислитися перед тим, ніж піддаватися спокусі, яка може вилитися у масу неприємностей і проблем, котрі не лише значно зменшують вміст гаманця, а ще й шкодять здоров'ю.

Підготувала Н. БАРАН,
(випромисли з газети "Аудиторія", Львів)

Спорт

ВІТАЄМО 3 ПЕРЕМОГОЮ!

З 7 по 9 квітня 2005 року відбувся міжнародний турнір з боксу, присвячений пам'яті майстра спорту СРСР Михайла Шкоди. Студенти нашого КНУБА (чоловіки і жінки) успішно виступили в турнірі і вибороли призові місця. Серед переможців перше місце – М. Степаненко (БМО-32), друге місце у своїй ваговій категорії виграла: А. Шома (ПЦБ-47), С. Россомаха (ГД-21), С. Лінков (МБГ-31), В. Шимченко (ПНМ-12), А. Садчиков (СВВ-21), Е. Вискребов (БМО-12), С. Орищенко (БМО-11), В. Мішко (випускник ФАПТ). Третє місце отримали студенти Ю. Гереловський (МБГ-53), В. Хаврук (ПНМ-12), С. Томчук (ПЦБ-17), І. Топоровський (ПЦБ-29), П. Чебан (БМО-13), І. Полонцев (СВВ-22), Ю. Іванченко (ПЦБ-14), Д. Роговиченко (МБГ-33), С. Сльоза (СВВ-22).

Перше місце серед жінок вибороли Л. Зінченко (АБС-14а), К. Ілюшенко (ПЦБ-25), О. Швед (АБС-62), друге місце виграла: Ж. Дікун (АБС-34), І. Коренева (АБС-14а), М. Белкина (ОДПМ-31).
С. ГУРОВ, студент БМО-32

Робота

Спільне українсько-канадське підприємство СП "Котедж" по виробництву стінових будівельних матеріалів на установленому американському обладнанні пропонує студентам – активним менеджерам заробити 1200\$ США й більше на місяць.
Звертатися: вул. Антонова, 5, 6-й поверх.
Тел/ф: 248-48-46. Директор: Поліщук Анатолій Костянтинович – 8-097-280-29-39 (моб.).

Засновник – Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60. Зам. № 5-646

Редактор Ірина Герасименко
Адреса РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180, Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35